U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalovanému: **Úřad práce České Budějovice**, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného vedené u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 50 A 21/2017, v řízení o návrhu žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb.,

takto:

I. Návrh **se zamítá.**

II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Návrhem ze dne 13. 10. 2017 doručeným Nejvyššímu správnímu soudu téhož dne se žalobce (navrhovatel) domáhá určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), a to vydání rozhodnutí ve věci samé nebo nařízení ústního jednání.

[2] V návrhu uvedl, že není přijatelné, aby soud nevydal rozsudek po devíti měsících od podání žaloby. Na této skutečnosti nic nemění rozhodování krajského soudu o žádosti o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce, neboť navrhovatel žádnou takovou žádost nepodal.

[3] Z předloženého soudního spisu krajského soudu Nejvyšší správní soud zjistil, že se navrhovatel žalobou ze dne 19. 1. 2017, doručenou soudu dne 23. 1. 2017, domáhá určení, *že pokyn žalovaného vůči navrhovateli, aby podal žádost o nepravomocně odejmutý příspěvek na živobytí, je nezákonností, protože je iracionální i neopodstatněný*. K žalobě připojil žádost o ustanovení zástupce (čl. 12 soudního spisu).

[4] Dne 20. 2. 2017 zaslal soud výzvu žalovanému, aby se vyjádřil k žalobě a zaslal správní spis, a to ve lhůtě 30 dnů. Téhož dne zaslal navrhovateli poučení o procesních právech a povinnostech účastníků řízení. Na toto poučení reagoval navrhovatel vyjádřením ze dne 8. 3. 2017, doručeným soudu dne 9. 3. 2017. Dne 10. 3. 2017 obdržel krajský soud vyjádření žalovaného k žalobě. Dne

13. 3. 2017 soud zaslal toto vyjádření navrhovateli, který na ně odpověděl přípisem ze dne 28. 3. 2017, doplněným podáním ze dne 26. 7. 2017.

[5] Usnesením ze dne 9. 10. 2017, č. j. 50 A 21/2017 – 42, krajský soud žalobci nepřiznal osvobození od soudních poplatků a zamítl jeho návrh na ustanovení zástupce. Dne 12. 10. 2017 soud zaslal žalobci výzvu k zaplacení soudního poplatku za podanou žalobu, a to ve lhůtě 7 dnů od doručení výzvy.

[6] Dne 13. 10. 2017 pak krajský soud obdržel nyní projednávaný návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu, který téhož dne zaslal Nejvyššímu správnímu soudu.

[7] Dne 23. 10. 2017 Nejvyšší správní soud obdržel soudní spis a vyjádření krajského soudu k podanému návrhu. V něm uvedl, že vyřizuje věci v pořadí, v jakém k soudu došly, v současné době ještě vyřizuje věci z roku 2016. V tomto případě se jedná o přednostní věc, proto soud přistoupí k rozhodnutí o věci samé nejpozději do 30 dnů poté, co mu bude spis vrácen, neboť účastníci netrvají na nařízení ústního jednání.

[8] Návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu není důvodný.

[9] Řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu, upravené v § 174a zákona o soudech a soudcích, představuje promítnutí zásad spravedlivého procesu z hlediska naplnění práva účastníka nebo jiné strany řízení na projednání jeho věci bez zbytečných průtahů, zakotveného zejména v ustanovení čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, do řízení probíhajícího před soudem.

[10] V řízení podle § 174a zákona o soudech a soudcích tedy Nejvyšší správní soud rozhoduje o návrhu na určení lhůty. Znamená to, že zjistí-li neodůvodněné průtahy v řízení spočívající zejména v tom, že příslušný soud poté, kdy obdrží podání ve věci, v přiměřené době nečiní žádné úkony, věcí se vůbec nezabývá, aniž by pro takový postup existovaly ospravedlnitelné důvody, anebo činí úkony s nedůvodnou časovou prodlevou, usnesením určí tomuto soudu lhůtu, ve které má úkon učinit, resp. ve které má rozhodnout.

[11] Průtahy v řízení znamenají, že v soudním procesu dochází k neodůvodněně pomalému vyřizování věci napadlé příslušnému soudu či dokonce ke vzniku excesivního stavu, kdy dochází k nečinnosti soudu. Soud se tak při posuzování oprávněnosti návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu zabývá otázkou, zda v řízení dochází k průtahům, s ohledem na složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a na dosavadní postup soudu.

[12] Nejvyšší správní soud v projednávané věci po posouzení shora uvedeného postupu krajského soudu dospěl k závěru, že návrh není oprávněný. Z předloženého spisového materiálu vyplývá, že soud se věcí po jejím obdržení řádně zabýval a činil postupně v přiměřené době procesní úkony, jejichž vykonání bylo ve věci zapotřebí tak, aby věc mohl projednat a rozhodnout. Krajský soud komunikoval s navrhovatelem i žalovaným a shromažďoval informace potřebné k rozhodnutí věci. Navrhovateli nelze přisvědčit, že krajský soud nadbytečně rozhodoval o jeho žádosti o ustanovení zástupce a osvobození od soudních poplatků, protože takovou žádost soudu nepodal; z obsahu soudního spisu totiž plyne opak (srov. čl. 12

soudního spisu). Nutno poznamenat, že navrhovatel doposud neuhradil soudní poplatek za podanou žalobu.

[13] Krajskému soudu lze přisvědčit, že věci je nutno vyřizovat v pořadí, v jakém k němu došly (§ 56 odst. 1 s. ř. s.); nyní souzená věc však spadá do přednostního režimu projednání (§ 56 odst. 3 s. ř. s.). Spis již bude připraven k meritornímu projednání a rozhodnutí. Délku řízení devět měsíců od podání žaloby v případě přednostního návrhu lze považovat za hraniční; jak však vyplývá též z vyjádření krajského soudu, až nyní je věc připravena k meritornímu rozhodnutí, ke kterému dojde neprodleně po vyřízení návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu. Jak vyplývá ze shora uvedené rekapitulace, byl to sám navrhovatel, který v řízení podával opakovaně vyjádření, žádal o ustanovení zástupce, přičemž povinností krajského soudu je se s těmito podáními navrhovatele vypořádat; byl to tedy též navrhovatel, který svým postupem v řízení přispěl k tomu, že doposud nebylo možno o podané žalobě rozhodnout. Lze tedy shrnout, že v řízení nedošlo k neodůvodněným průtahům či dokonce k nečinnosti soudu.

[14] Ze všech shora uvedených důvodů proto Nejvyšší správní soud návrh navrhovatele podle § 174a odst. 7 zákona o soudech a soudcích zamítl.

[15] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh oprávněný. Tak tomu v projednávané věci nebylo, proto soud rozhodl, že navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. října 2017

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu